

JUDr. Josef Lavička, soudní exekutor
Exekutorský úřad Cheb
26. dubna 10
350 02 Cheb

ke sp. zn.: 176 EX 00333/25

V Břeclavi dne 22. 6. 2026

Vyjádření oprávněné k návrhu na částečné zastavení exekuce
ze dne 20. 4. 2026

Oprávněná: **Marcela Mařáková, narozená dne 15. 12. 1975**
bytem U Ráje 214, 687 22 Ostrožská Nová Ves
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Danielem
sídlem nábr. Komenského 1397/9, 690 02 Břeclav

Povinná: **BRAINMARKET s.r.o., IČO 03488578**
sídlem Hladnovská 83/93, Muglinov, 712 00 Ostrava
zastoupená advokátem Mgr.Ing. Martin Števkou,
sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava

I.

Oprávněná obdržela usnesení soudního exekutora č. j. 176 EX 00333/25-088, kterým jí soudní exekutor vyzývá ke sdělení, zda souhlasí s připojeným návrhem povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 20. 4. 2026, a aby se případně vyjádřila a předložila listinné důkazy k prokázání svých tvrzení.

Oprávněná tímto podává toto vyjádření k návrhu povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 20. 4. 2026, doplněného dne 20. 5. 2026.

II.

Oprávněná nejprve upozorňuje, že exekucním titulem bylo povinné jednoznačně uloženo, aby se zdržela šíření vymezených tvrzení. Jedná se přitom o povinnost okamžitě vykonatelnou, jejímž účelem je zabránit dalšímu pokračování protiprávnímu stavu. Oprávněná přitom zdůrazňuje, že exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekucního titulu ani nahrazovat úvahy nalézacího soudu jinými.

Nejvyšší soud v této souvislosti judikoval, že při posuzování způsobu exekuce nepeněžitě povinnosti soud vychází především z výroku exekucního titulu. Odůvodnění lze použít pouze k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti, nikoli k přezkumu či korekci rozhodnutí nalézacího soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2016, sp. zn. 20 Cdo 1809/2015).

Předmětné podání povinné je založeno především na třech okruzích námitek. Povinná zaprvé tvrdí, že jí nelze přičítat obsah zveřejněný na internetových stránkách třetích osob. Zadruhé namítá, že oprávněná zneužívá institut donucovacích pokut. Zatřetí dovozuje, že vzhledem k probíhajícím řízením o zastavení exekuce neměla být další pokuta vůbec uložena.

Žádná z těchto námitek však není důvodná. Povinná se ve skutečnosti snaží zúžit svou zdržovací povinnost na pouhou technickou správu vlastního e-shopu. Takový výklad však neodpovídá ani obsahu exekucního titulu, ani smyslu zdržovací povinnosti, ani rozhodovací praxi k vynucování obdobných zákazů. Exekuční titul povinné neukládá, aby pouze „nemazala a neukládala texty“ na určité doméně. Ukládá jí, aby se zdržela šíření konkrétních tvrzení ve vztahu ke konkrétním produktům. Tuto povinnost je třeba plnit skutečně, nikoliv jen formálně.

A. Exekuční titul nelze vykládat tak, že dopadá pouze na vlastní web povinné

Povinná staví svou obranu na opakovaném tvrzení, že internetové stránky fitness007.cz, organicmarket.cz, kramekzdravizprirody.cz a vitalpoint.cz nejsou jejími internetovými stránkami, že je nespravuje, nemá do nich administrátorský přístup a nemůže sama přímo upravovat jejich obsah.

Oprávněná však netvrdí, že by tyto webové stránky byly ve vlastnictví povinné, ani to, že by povinná měla přístup do jejich redakčních systémů. **Rozhodující je pouze to, že na těchto internetových stránkách byly nabízeny produkty povinné, a to s tvrzeními, jejichž šíření je povinné vykonatelným exekucním titulem zakázáno.** Nešlo tedy o nahodilý obsah bez jakékoli

vazby na povinnou, nýbrž o obchodní prezentaci jejích vlastních výrobků v rámci jejich odbytu vůči konečným spotřebitelům.

Povinná se proto nemůže zbavit odpovědnosti poukazem na to, že závadné texty nebyly umístěny na doméně brainmarket.cz. Exekuční titul je vymezen věcně, tedy obsahem zakázaných tvrzení a jejich vztahem ke konkrétním produktům. Není vymezen tak, že by se zákaz vztahoval pouze na jednu internetovou doménu nebo pouze na jeden komunikační kanál.

Přijetí opačného výkladu by vedlo k absurdnímu výsledku. Povinná by mohla odstranit zakázaná tvrzení pouze ze svého vlastního e-shopu, avšak tatáž tvrzení by mohla nadále zůstat u jejích produktů na e-shopech jejích odběratelů, kde by nadále působila vůči spotřebitelům. Exekuční titul by se tím stal snadno obcházeným a prakticky neúčinným.

B. Povinná měla povinnost učinit reálné kroky vůči svým obchodním partnerům

Oprávněná nepožaduje po povinné nemožné. Oprávněná netvrdí, že povinná měla fyzicky vstoupit do cizího redakčního systému a sama odstranit texty z cizích webových stránek.

Povinná však měla učinit konkrétní, aktivní a doložitelné kroky k tomu, aby závadná tvrzení nebyla dále šířena ve vztahu k jejím vlastním produktům. Zejména měla alespoň identifikovat své odběratele, kteří její produkty s těmito texty nabízeli, tyto odběratele bezodkladně upozornit na existenci exekučního titulu, označit jim konkrétní zakázaná tvrzení, vyzvat je k odstranění nebo úpravě závadných textů, poskytnout jim nezávadné produktové podklady, vyžádat si potvrzení o provedení nápravy, kontrolovat, zda k nápravě skutečně došlo, při nečinnosti odběratelů přijmout odpovídající obchodní opatření.

Povinná v tomto směru nepředkládá nic konkrétního. Je zjevné, že v daném směru dle všeho neučinila vůbec nic.

U podnikatele – profesionála, který provozuje e-shop, vytváří produktové texty, uvádí na trh doplňky stravy a distribuuje je dalším prodejcům, je zcela přiměřené očekávat, že po vydání vykonatelného zákazu zajistí, aby jeho vlastní produkty nebyly v distribučním řetězci dále propagovány zakázanými zdravotními a léčebnými tvrzeními. Povinná nemůže vystupovat jako profesionální dodavatel pouze tehdy, když z obchodní prezentace profituje, a současně se prezentovat jako bezmocná třetí osoba ve chvíli, kdy má zajistit soulad této prezentace s vykonatelným soudním rozhodnutím.

C. Povinná se nemůže dovolávat „objektivní odpovědnosti za internet“

Povinná se snaží argumentaci oprávněné karikovat tak, jako by se po ní požadovalo, aby odpovídala za veškerý obsah na internetu. Tak tomu však vůbec není.

Oprávněná poukazuje toliko na konkrétní produktové stránky, konkrétních e-shopů, u konkrétních výrobků povinné, kde byla nadále dostupná tvrzení spadající do rozsahu exekučního titulu. Jestliže by zakázané tvrzení o produktu povinné zveřejnila zcela neznámá osoba bez jakékoli obchodní vazby na povinnou, jednalo by se dle vše o věc nijak nesouvisející s řešenou. Nyní však nejde o takovou situaci. **Jde o e-shopy, které nabízely produkty povinné konečným**

spotřebitelům. Tato prezentace měla zjevný obchodní význam i pro povinnou, neboť sloužila k odbytu jejích produktů. Povinná je proto volána k odpovědnosti za to, že ani po vydání exekučního titulu a po uložení předchozích pokut nezajistila, aby její vlastní produkty nebyly v obchodní prezentaci dále spojovány se zakázanými tvrzeními.

D. Judikatura připouští odpovědnost povinného i za šíření prostřednictvím třetích osob

Výklad oprávněné není žádným rozšiřováním exekučního titulu. Naopak odpovídá rozhodovací praxi, podle níž je třeba u zdržovacích povinností posuzovat také to, zda povinný měl právní, obchodní nebo faktické možnosti zabránit tomu, aby zakázané jednání probíhalo prostřednictvím třetích osob, a zda těchto možností využil.

Nejvyšší soud v usneseních sp. zn. 20 Cdo 2679/2020 a sp. zn. 20 Cdo 1035/2020 výslovně vycházel z toho, že i v případě obsahu umístěného mimo přímou dispozici povinného je třeba zkoumat, zda povinný měl nástroje, jak takovému šíření zabránit, například prostřednictvím svého právního či obchodního vztahu k provozovateli daných stránek, a zda těchto nástrojů využil.

Povinná se proto nemůže spokojit s tvrzením, že třetí osoby jsou samostatné podnikatelské subjekty. Samostatnost těchto subjektů sama o sobě nevylučuje, že povinná měla možnost jejich jednání ovlivnit, zejména šlo-li o její obchodní partnery, kteří nabízeli její vlastní produkty. Zdržovací povinnost má zabránit pokračování zakázané obchodní komunikace. Nemůže být vyprázdněna tím, že se totožná nebo obsahově shodná tvrzení ponechají na stránkách subjektů, které produkty povinné dále prodávají.

E. K námitce, že oprávněná zneužívá institut donucovacích pokut

Povinná dále tvrdí, že oprávněná zneužívá institut donucovacích pokut. Ani tato námitka není důvodná.

Oprávněná pouze využívá zákonem předvídaný mechanismus k vynucení vykonatelného soudního rozhodnutí. Exekuční titul byl vydán, stal se vykonatelným a povinná měla povinnost jej splnit. **Jestliže jej nesplnila ani po předchozích pokutách, nelze oprávněné vytýkat, že se domáhá dalšího vynucení.** Opakovanost návrhů oprávněné není sama o sobě důkazem šikany. Je důsledkem toho, že povinná ani po předchozích donucovacích opatřeních nezajistila úplné a skutečné splnění exekučního titulu. Kdyby povinná vykonávanou povinnost řádně splnila, nebyl by důvod podávat další návrh na uložení pokuty. Příčinou dalšího donucovacího postupu není procesní aktivita oprávněné, ale přetrvávající neplnění na straně povinné.

Tvrzení o zneužití práva navíc povinná nijak konkrétně nedokládá. Neuvádí žádnou skutečnost, z níž by plynulo, že oprávněná postupovala v rozporu s účelem exekuce. Oprávněná nepožaduje nic nad rámec exekučního titulu. Domáhá se pouze toho, aby povinná přestala šířit tvrzení, jejichž šíření jí bylo soudem zakázáno.

F. K námitce probíhajícího řízení o zastavení exekuce

Povinná dále namítá, že v době podání návrhu na uložení třetí pokuty probíhalo řízení o návrhu povinné na zastavení exekuce, v němž jsou posuzovány sporné otázky splnění povinnosti. Z toho dovozuje, že soudní exekutor měl návrh oprávněné bez dalšího zamítnout. Ani tento závěr neobstojí.

Pouhé podání návrhu na zastavení exekuce neznamená, že exekuce byla zastavena či že by se měla fakticky pozastavit či odložit. Neznamená ani to, že vykonatelný titul přestal být závazný. A už vůbec neznamená, že povinná může po dobu projednávání svého návrhu pokračovat ve stavu, který je podle oprávněné v rozporu s exekučním titulem.

Podle § 351 odst. 1 o. s. ř. se další přiměřené pokuty ukládají do doby, dokud výkon rozhodnutí není zastaven. Zákon tedy spojuje konec ukládání dalších pokut se zastavením výkonu rozhodnutí, nikoliv s pouhým podáním návrhu na jeho zastavení. S podáním návrhu na zastavení exekuce je za určitých podmínek spojen toliko důsledek odložení jejího výkonu – tj. faktického stržení vymáhaných částek z účtu povinné. Přijetí výkladu povinné by vedlo k nepřijatelnému procesnímu důsledku. Každý povinný by mohl výkon zdržovací povinnosti prakticky paralyzovat tím, že podá návrh na zastavení exekuce a následně bude tvrdit, že do rozhodnutí o tomto návrhu nelze ukládat další pokuty. Takový výklad by zbavil § 351 o. s. ř. jeho donucovací funkce.

Povinná má samozřejmě právo využívat procesní prostředky obrany. To však neznamená, že samotné uplatnění těchto prostředků vyvolává účinky, které zákon spojuje až s rozhodnutím o zastavení exekuce.

Povinná dále odkazuje na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2026, č. j. 10 Co 535/2025-1205, a dovozuje z něj, že soudní exekutor neměl třetí pokutu ukládat.

Oprávněná předně uvádí, že uvedené rozhodnutí bylo vydáno v jiné exekuční věci, v jiném procesním kontextu a na základě skutkových okolností, s nimiž oprávněná není v plném rozsahu seznámena. Nelze je proto mechanicky přenášet do nynější věci – každé uložení donucovací pokuty musí být posuzováno podle konkrétních okolností daného případu, zejména podle obsahu exekučního titulu, povahy porušení, dosavadního průběhu exekuce a účinnosti předchozích pokut. Obecně však neplatí, že by pouhé podání návrhu na zastavení exekuce bránilo dalšímu postupu podle § 351 o. s. ř., jak nesprávně dovozuje povinná. Zákon spojuje ukončení ukládání dalších pokut až se zastavením výkonu rozhodnutí, nikoli s tím, že povinná návrh na zastavení pouze podá.

G. K přiměřenosti uložené pokuty

Povinná konečně obecně brojí proti uložení pokuty. Ani v tomto směru však **neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že uložená pokuta je nepřiměřená.**

Pokuta ve výši 700.000 Kč nebyla uložena izolovaně. Byla uložena až poté, co povinná nesplnila svou povinnost ani po předchozích donucovacích opatřeních. První pokuta ve výši 100.000 Kč povinnou k úplnému splnění nevedla. Druhá pokuta ve výši 250.000 Kč rovněž nevedla k tomu, aby povinná zajistila skutečné a komplexní plnění exekučního titulu. Teprve poté byla uložena další pokuta. Mezi jednotlivými pokutami bylo poměrně dlouhé časové období, které povinná mohla a měla využít ke komplexnímu splnění povinnosti.

Postupné navyšování pokut je přitom logickým důsledkem toho, že mírnější donucovací prostředky nebyly účinné. Donucovací pokuta má povinného přimět ke splnění povinnosti. Pokud nižší pokuty účel nesplnily, je namístě uložit pokutu citelnější.

Povinná současně nijak neprokazuje, že by pokuta ve výši 700.000 Kč měla v jejích poměrech likvidační charakter. Nepředkládá žádné konkrétní ekonomické údaje, žádné účetní podklady, žádné tvrzení o dopadu pokuty na její činnost. Pouhá obecná rétorika o nepřiměřenosti nemůže nahradit konkrétní tvrzení a důkazy.

Je třeba rovněž připomenout, že povinná je podnikatelským subjektem působícím v e-commerce, který prodává doplňky stravy a další produkty širokému okruhu spotřebitelů. Vymáhaná povinnost se týká zákazu šíření zdravotních a léčebných tvrzení, která mohou mít významný dopad na rozhodování spotřebitelů. Nejde tedy o formální nebo bagatelní povinnost, nýbrž o povinnost chránící spotřebitele před klamavou obchodní prezentací produktů.

Pokud povinná tvrdí, že se snaží závadný obsah odstraňovat, pak oprávněná zdůrazňuje, že exekuční titul neukládá povinné povinnost vyvíjet neurčitou snahu. Ukládá jí konkrétní povinnost zdržet se šíření vymezených tvrzení.

Dodatečné reakce povinné na jednotlivá zjištění oprávněné nelze zaměňovat s řádným a včasným splněním exekučního titulu. Povinná měla po vydání exekučního titulu sama aktivně prověřit, kde a jak jsou její produkty prezentovány, a zajistit, aby zakázaná tvrzení nebyla dále užívána. Jestliže povinná pouze postupně reaguje na jednotlivé případy identifikované oprávněnou, jde nanejvýš o opožděné napravování následků vlastního neplnění. Takový postup nepostačuje ke splnění zdržovací povinnosti.

III.

Na základě shora uvedených skutečností oprávněná navrhuje, aby exekuční soud návrh povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 20. 4. 2026, resp. jeho doplnění ze dne 20. 5. 2026, zamítl.

Marcela Mařáková
zastoupená advokátem
Mgr. Tomášem Danielem